

Dosarul nr. 2ra-1142/18

Prima instanță: Jud. Buiucani, mun. Chișinău (L. Pruteanu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Pahopol, V. Negru, A. Bostan)

Î N C H E I E R E

18 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:
judecătorii:

Svetlana Filincova
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Mițul Alexandru,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Mițul Alexandru
împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului
material și moral cauzat prin încălcarea dreptului la judecare în termen rezonabil a cauzei,
împotriva deciziei din 28 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respins apelul declarat de Mițul Alexandru și s-a menținut hotărârea din 5 decembrie
2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 17 august 2016 Mițul Alexandru, a depus cerere de chemare în judecată împotriva
Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului material
și moral cauzat prin încălcarea dreptului la judecare în termen rezonabil a cauzei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 19 mai 2015 a depus la Judecătoria
Buiucani mun. Chișinău, cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției,
prin care a solicitat repunerea în termen, încasarea prejudiciului moral cauzat prin atragere
ilegală la răspundere penală, deținere în arest preventiv, supunere la acțiuni de tortură,
precum și la încălcarea drepturilor de parte vătămată, încasarea prejudiciului material
cauzat prin nerestituirea banilor și bunurilor, încasarea dobânzilor și venitului ratat.

A menționat că pe cauza dată instanța de judecată a emis hotărârea abia la data de 6
noiembrie 2015, adică aproape peste 6 luni de la înaintarea acțiunii, pe când Legea privind
repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în
termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii
judecătorești nr. 87 din 21 aprilie 2011, prevede termen imperativ de 3 luni pentru
judecarea cauzei civile cu privire la încălcarea termenelor de executare a hotărârilor
definitive judecătorești și cu privire la termenul de desfășurare a urmării penale.

A mai explicat că în cadrul cauzei penale nr.2006428009 a fost recunoscut ca parte
civilă și prin acțiunea civilă înaintată a solicitat restituirea banilor ridicați la 12 noiembrie

2004 în cadrul cauzei penale nr.2004421198 (care a fost conexată cu cauza penală nr. 2004421197) și care „au fost ilegal însușiți de către ofițerii CPs Centru și CPs Botanica” în sumă de 2 280 de lei, 100 de dolari SUA (echivalentul a 2 000 de lei), precum și încasarea dobânzilor de refinanțare și de întârziere, a venitului ratat, însă prin ordonanțele emise, procurorii Vl. Lupu și R. Zanevici nu s-au expus în privința acțiunii civile.

Reclamantul a specificat că prin hotărârea din 6 noiembrie 2015, instanța de judecată a lăsat fără examinare și nu s-a expus asupra capetelor de cerere cu privire la neexecutarea încheierii din 14 noiembrie 2010 și acțiunii civile din cadrul cauzei penale nr.2006428009. La fel, instanța nu s-a expus referitor la încălcarea termenului rezonabil de desfășurare a urmăririi penale în cauza penală nr.2006428009.

Mițul Alexandru a solicitat repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executare în termen rezonabil a încheierii din 14 aprilie 2010 a Judecătoriei Botanica mun. Chișinău; recunoașterea încălcării dreptului la judecare în termen rezonabil a cauzei civile nr. 2-3857/15 pornite în baza cererii de chemare în judecată înaintată de reclamantul Mițul Alexandru împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova; recunoașterea încălcării termenului rezonabil de desfășurare a urmăririi penale, refuzul procurorilor de a se expune asupra acțiunii civile înaintate în cadrul cauzei penale; recunoașterea că prin încălcarea termenului de executare în termen rezonabil a încheierii judecătorești de instrucție din 14 aprilie 2010 și prin încălcarea termenului de desfășurare a urmăririi penale i-a fost cauzat un prejudiciu material, format din: banii ridicați prin procesul-verbal din 12 noiembrie 2004 în sumă de 2 280 de lei și 2 000 de lei (echivalentul a 100 de dolari SUA); dobânda de refinanțare în sumă de 564 900 de lei (4 280 de lei x 132 luni x 10 %); dobânda de întârziere în sumă de 2 067 755, 36 de lei (4 280 de lei x 12,5% x 48312 zile); venitul ratat în sumă de 633 440 de lei (4 280 de lei x 15% x 132 luni); costul corpurilor delictive din neexecutarea încheierii din 14 aprilie 2010 în sumă de 28 840 de lei; dobânda de refinanțare în sumă de 3 746 880 de lei (28 840 de lei x 132 luni x 10 %); dobânda de întârziere în sumă de 1 407 684 de lei (28 840 de lei x 132 luni x 30 zile x 12,5%).

De asemenea a mai solicitat încasarea din contul bugetului de stat în beneficul său a sumei de 33 120 de lei cu titlu de restituire a mijloacelor bănești ridicate și contra costul corpurilor delictive, a sumei de 4 311 780 de lei cu titlu de dobândă de refinanțare, suma de 1 614 459, 50 de lei cu titlu de dobândă de întârziere, suma de 633 440 de lei cu titlu de venit ratat și suma de 5 000 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin neexecutarea încheierii definitive din 14 aprilie 2010 și refuzul de a examina cauza civilă înaintată în cadrul examinării cauzei penale și încălcarea termenului rezonabil de desfășurare a urmăririi penale în cauza penală nr. 2006428009.

Prin hotărârea din 5 decembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, acțiunea depusă de Mițul Alexandru a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 28 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Mițul Alexandru și s-a menținut hotărârea din 5 decembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău.

La data de 13 aprilie 2018, Mițul Alexandru a declarat recurs împotriva deciziei din 28 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu hotărârile emise de către instanțele ierarhic inferioare.

A menționat că atât instanța de fond cât și instanța de apel au examinat superficial probele anexate la materialele dosarului și nu s-au expus în privința neexecutării încheierii din 14 aprilie 2010.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 28 noiembrie 2017, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 13 aprilie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Mițul Alexandru, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Mițul Alexandru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Mițul Alexandru.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Mițul Alexandru.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu